

[Ole Vig Jensen]

Når vi er reserverede med hensyn til at gå videre på folkeskoleområdet, skyldes det ganske enkelt, at vi ikke ønsker at betragte skolen som blot en serviceinstitution; skolen i lokalsamfundet er noget andet og mere end en serviceinstitution.

Jeg må indskyde, at vi meget gerne vil medvirke til at løse de problemer, som ministeren selv har opregnet eksempler på, og som man kender fra sit daglige virke, hvor enkeltelever og forældre behandles helt urimeligt, fordi der eksisterer en kommunegrænse – vi kender alle sammen eksemplerne – på en bedre måde, end det har ladet sig gøre indtil nu.

Men at have en skole i lokalområdet er også en forpligtelse eller, om man vil, en udfordring til forældrene, til lokalsamfundet om at få en sådan skole til at være et levende, velfungerende sted. Derfor skal det ikke blot være en serviceinstitution, man sådan kan flytte fra eller til. Man bør føle sig forpligtet til at medvirke til, at skolen er et godt sted for lokalsamfundet, et samlingssted, et sted for det folkelige fællesskab. Derfor vil vi være reserverede over for tanken om at gå meget længere end de muligheder, der foreligger allerede i dag.

Men der bliver brug for under udvalgsarbejdet at se på nogle af bestemmelserne. Vi vil gerne være med til at bløde op dér, hvor der forekommer urimeligheder.

Lysholm Christensen (KRF):

Begrebet frihed er et plusord. Hvem vil ikke gerne have frihed? »Frit skolevalg« er vel også plusord. Hvem vil ikke gerne have frit skolevalg? Så dette her begynder jo positivt. Men når det gælder folkeskoleområdet, har vi jo allerede en vis form for frit skolevalg, og det fungerer ganske udmærket, så vidt vi er orienteret. Der er nogle, der benytter sig af den mulighed, at de kan vælge en anden skole end distriktets skole, mod at de selv klarer transporten. Det fungerer ganske udmærket.

Men nu har vi fået nogle eksempler på, at der er problemer over kommunegrænsen. Vi har fået 3½ eksempel – det har jeg set på et stykke papir, det er muligt, der er flere – på, at der er nogle, der gerne vil over kommunegrænsen, og at det er et problem, kommunerne ikke kan finde ud af at få løst. Så må jeg spørge: Er det virkelig nødvendigt at lave lovgivning for 3½ problemområde? Det er vi ikke overbevist

om. Vi vil da meget gerne, at dette finder en løsning, men at det ligefrem er nødvendigt at gøre det ved lovændring, er vi ikke overbevist om.

Når det gælder gymnasieområdet, må jeg straks udtrykke en stor betænkelighed ved lovforslaget. Vi er af den opfattelse, at fordelingsudvalgene i amterne fungerer udmærket, at de gør et godt arbejde. Det er en nødvendig opgave, de løser. Det fremføres ofte, at gymnasierne er for dyre i forhold til handelsskoler og tekniske skoler. Det er sikkert rigtigt, men det er vist ikke til at lave om på, så længe vi har så stram en lovgivning på området, som vi har. Loven skal jo holdes: der skal være de tilbud, som loven foreskriver.

Men hvis vi nedlægger fordelingsudvalgene, bliver det vist endnu værre med økonomien, for så vil man mangle en mulighed for at lave en naturlig fordeling af eleverne i tilfælde, hvor klasserne ikke er fyldt op. Der kan være en lille by imellem to gymnasiebyer, hvor det kan være naturligt det ene år at sende dem mod øst og det andet år mod vest, alt efter de lokale forhold. Vi mener, at vi fratager amterne muligheden for at lave en rationel styring og drift af gymnasieområdet og udnytte kapaciteten bedst muligt.

Desuden er vi bekymret for de små gymnasieskoler i landets udkanter. Det er skoler, som i høj grad er mere end gymnasieskoler. De fungerer ofte som lokale kulturcentre, hvor musik og foreningsliv og alt muligt andet blomstrer. Og det vil blive et stort tab for disse små bysamfund, hvis de mister deres gymnasieskole, og det tror jeg der er fare for, hvis vi gennemfører dette her.

Det kniber mig også her at få øje på problematikken. Vi får at vide fra Amtsrådsforeningen, at 96 pct. af ansøgerne får deres første ønske opfyldt. Hvad er der så at lovgive om?

Vores betænkelighed er altså så stor, at vi nok vil give tilsagn om at drøfte sagen i udvalget, men ikke kan give vores umiddelbare tilslutning.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det har været en rigtig førstebehandling med vidt forskellige synspunkter, og megen tvivl er også blevet stillet til skue her fra talerstolen. Dog fornemmer jeg, at Socialdemokra-